

ELISABETH WERD VERVULD VAN DE HEILIGE GEEST

Ons ochtendgloren wekken met Maria Montessori en de heilige Theresia van het Kind Jezus
www.retraitenl.karmel.at

Evangelie (Lc 1, 39-45)

Kort daarop reisde Maria in grote haast naar het bergland, naar een stad in Juda, waar ze het huis van Zacharias binnenging en Elisabet begroette. Toen Elisabet de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot; ze werd vervuld van de heilige Geest en riep luid: 'De meest gezegende ben je van alle vrouwen, en gezegend is de vrucht van je schoot! Wie ben ik dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? Toen ik je groet hoorde, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. 45 Gelukkig is zij die geloofd heeft dat de woorden van de Heer in vervulling zullen gaan.'

• « Elisabeth werd vervuld van de Heilige Geest. »

In navolging van Maria Montessori is Sofia Cavalletti er sterk van overtuigd dat **"het vermogen van het kind om verder te kijken dan de schijn zeer groot is"**. Zo doet ze verslag van deze suggestieve dialoog met een groep kinderen tijdens een catechesesessie:

"We vroegen ons met een groep kinderen af hoe het doopsellicht eruit zou kunnen zien. "Als een elektrische gloeilamp, misschien? ", "Helemaal niet !", "Aan het licht van de zon dan?» en Francesco (zes jaar): « Nee, dat van de zon is een natuurlijk licht, terwijl dat van het doopsel ... ". Hij kon 'bovennatuurlijk' niet zeggen, maar het verschil in niveau stond hem duidelijk voor de geest.

"Durven wij ons op onze beurt de vraag stellen **hoe deze volheid van de Heilige Geest eruit ziet, dat vanuit het leven van de Maagd doordringt in het leven van de heilige Elisabeth?** En als we eens, vooraleer te reageren met onze aangeleerde zekerheden, ons "vermogen om verder te kijken dan de schijn" zouden laten open gaan om dit "niveauverschil" te herontdekken dat door onze volwassen natuur is uitgewist?

Pater Bruno van Jezus-Maria, die ons sinds het begin van deze retraite begeleidt, meldt ook een catechesesessie die hem raakte. "Luister naar dit kleine, vierjarig meisje, onstuimig, wild, vastberaden, hartstochtelijk over haar les (kort als het zou moeten zijn) van religieus onderricht: "Als ik mijn catechismus heb opgezegd, vertel jij mij als beloning, nog eens uit de catechismus." Ze gaf ons

haar boek: *De spirituele weg onderwezen aan de kleintjes*. We bladerden erin, stelden vragen. En dit vurige meisje dacht er niet meer aan om te bewegen, helemaal **in de ban van deze mooie waarheden, die diepe resonanties in haar ziel deden ontwaken.**" Een paar regels verder merkt de pater op wat we al wisten van een eerdere meditatie: "Elk onderwijssysteem overstijgend, is de aantrekkingskracht van het bovennatuurlijke, waar we het over hadden, precies de impuls die van *binnenuit* wordt aanvoeld." De catechist concludeerde zonder enige verlegenheid: "Hier hoeven we niet te creëren."

We worden uitgenodigd om een volgende stap te zetten! Is dit van *binnenuit* gefascineerd zijn door waarheden die de natuur overstijgen, niet de ruimte waarin de Heilige Geest glipt, die in Maria en Elisabeth woont? Het gaat er niet om iets nieuws tot stand te brengen. Inderdaad, de dynamiek van het evangelie van Lukas leert ons, door te vertellen hoe God Mens wordt, dat **geen authentiek menselijk verhaal uit zichzelf ontstaat. Daar gaat een innerlijkheid aan vooraf die steeds meer ruimte laat voor de nieuwe energie die geopenbaard wordt in het stapsgewijze proces van de Heilige Geest.** Voor hen die dat aanvaarden, wordt - wat voor anderen wonderbaarlijk en onzeker blijft - het "goede deel" als voor de hand liggend, zoals dit was bij de heilige Maria van Bethanië aan de voeten van Christus, in het huis dat ze deelde met de heilige Martha en de heilige Lazarus.

De heilige Theresia van Lisieux en de heilige Johannes de Evangelist staan ons plotseling voor ogen. Ze zijn er om elke vlucht in een bovennatuurlijke fantasie te ontkennen. Door Johannes kennen we dit als een evidentie: "Het licht schijnt in de duisternis"; door de Offergave *van mezelf aan de barmhartige Liefde van God*, stelt Theresia ons in staat om woorden te geven aan de groeiende intensiteit van deze vlam in ons. Niemand zal zijn geheim aandeel opgeven zonder slag of stoot. Wat houdt hij eraan over? Zeker "vertrouwen en liefde". Zijn dit niet de laatste woorden van het derde autobiografische verslag van de Lerares van de Liefde?

Frère Marc Fortin, ocd (Lisieux) et Virginie Brault, fraternité Marie, mère du Bon Pasteur

Maandag 20 december: het Woord doen groeien

« Zie, gij zult zwanger worden en een zoon ter wereld brengen. » (Lc 1, 31)

« Leven uit liefde/ is U steeds bij zich houden/
O ongeschapen Woord, Woord van mijn God. » (PN 17)

Ik ben aandachtig voor de impuls van de heilige Geest
en geef gehoor aan wat het Woord in mij opwekt door
een houding van de Schrift concreet te beleven.

Dessin de la Petite Thérèse -
En dessous du cœur est inscrit :
" Voilà ce cœur qui a tant aimé les hommes"

Dinsdag 21 december : een liefdeservaring

« Jahwe, uw God, is binnen uw muren, (...)
Hij zal opgetogen zijn van blijdschap om u .(.). » (Sef 3, 17)

« Ik kan niet bang zijn voor een God die zich zo klein heeft gemaakt voor mij,
ik hou van Hem! » (Brief 266)

Vandaag bied ik mezelf aan God aan in gebed en laat Hem van me houden.

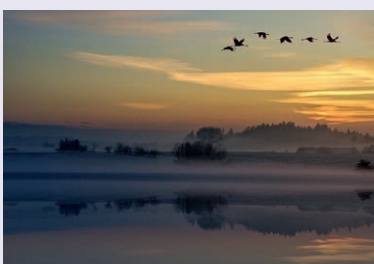
Woensdag 22 december: met Marie leven

« Maria bleef bij Elisabet. » (Lc 1, 46)

« Ik begrijp dat uw ziel, dal van zachtheid en deemoed,
Jezus bevatten kan: liefde, wijds als de zee! » (PN54)

Ik leg mijn hart dicht bij dat van Maria in alle kleine gebaren van mijn dag
om er te loven en te prijzen.

"Vierge à l'enfant"- Pompeo Batoni

Donderdag 23 december: het werk van God verwelkomen

« Neen, het moet Johannes heten. » (Lc 1, 60)

« Nederigheid veronderstelt dat het God is die het kind leidt.
Dat er al iets in het kind schuilt. Iets kostbaars en moois. »
(Maria Montessori - L'éducation religieuse, la vie en Jésus Christ)

Ik hernieuw mijn blik op iedereen om me heen en vraag de genade
om God aan het werk te zien in ieder zoals in mezelf,
en resoluut te weigeren wat Hem misvormt.

Vrijdag 24 december: me aansluiten bij de goddelijke afstamming

« Ik zal hem tot vader zijn en Hij zal mijn zoon zijn. » (2Sam7, 15)

« Jezus, Ge kent mijn naam/ En uw zoete blik roept me.../
Hij zegt me: "Geef u eenvoudig over /Ik wil uw bootje besturen. » (PN42)

Ik neem de tijd om mijn hart van kind van God intens te beschouwen,
en het vol vertrouwen te leggen in de handen van Jezus.

"Les Enfants à L'Agneau"- William Bouguereau

